

Derfor er det her lovforslag båret af ét meget stort ønske, nemlig at ingen syge får lov at sejle deres egen sø med den konsekvens, at der sker en udstødning. Vi ved, at når man har passeret 12 måneder, er udstødningen voldsomt stor.

Det er baggrunden for lovforslaget. Det er også baggrunden for, at lægerne gik meget positivt ind i det her og erkendte, at det er vigtigt, og at vi skal blive bedre til at sikre en tilknytning for den langtidssyge til dennes arbejdsplads, fordi konsekvensen af det andet er så uhyggelig.

Så vil jeg godt sige, at der må være noget, der er undgået Enhedslistens ordførers opmærksomhed. Der blev sidste år gennemført en epokegørende arbejdsmiljøreform her i Danmark, som sikrer, at hver eneste virksomhed får bedømt sit arbejdsmiljø. Ikke noget med branchekoder eller lignende: Nej, hver eneste virksomhed får besøg, og det er et kæmpe gennembrud for arbejdsmiljøet i Danmark – jeg tror, det vil danne model for mange andre lande, for ingen andre lande har iværksat et så ambitiøst program – og der vil så blive opfølgning hvert tredje år på hver eneste arbejdsplads i Danmark. Så jeg tror, at når vi taler om forebyggelse, må det være gået hr. Jørgen Arbo-Bæhrs opmærksomhed forbi, at der er sket noget epokegørende.

Forslaget er et led i regeringens sygefraværshandlingsplan, som altså har til formål at nedbringe sygefraværet, bl.a. ved at forbedre den kommunale opfølgning i sygedagpengesager. Jeg har så måttet konstatere, at det ikke har været muligt for parterne i moderniseringsudvalget at komme med en fælles indstilling til, hvordan vi skal modernisere sygedagpengeloven. Derfor sidder jeg i øjeblikket og ser på, hvilke elementer vi kan fremsætte på baggrund af de ønsker, som lønmodtagerne, arbejdsgiverne og kommunerne har.

I 2004 fik 450.000 mennesker sygedagpenge, og ca. 30.000 var syge i mere end et år. To ud af tre kommer ikke direkte tilbage i arbejde, to ud af tre! Lange sygefraværperioder risikerer altså at føre til store menneskelige og sociale problemer. Derfor skal kommunernes indsats målrettes de sygemeldte, der har størst behov for en tæt og individuel opfølgning.

Ressourcerne skal i højere grad anvendes på de komplicerede sager og ikke på brækkede ben efter en skiferie. Der er derfor behov for en ny visitations- og opfølgningsindsats, som kan udskille risikosagerne og sikre den rigtige service over for den enkelte sygemeldte og den enkelte virksomhed.

Fokus skal være på arbejdsfastholdelse. Ingen skal presses ud i funktioner, som de ikke kan klare. I nogle tilfælde vil sygdommen dog være så alvorlig, f.eks. ved kræftsygdomme, at fokus i opfølgningen alene skal være på behovet for anden hjælp, f.eks. hjemmehjælp, og på, om der er grundlag for at rejse en sag om førtidspension.

En lille tilknytning til arbejdsmarkedet er bedre end ingen tilknytning til arbejdsmarkedet. Derfor er det helt afgørende, at der lægges op til, at syge støttes i at fastholde kontakten til arbejdet. Det skal også blive mere almindeligt, at man starter med at arbejde, selv om man måske kun kan klare få timers arbejde, og så langsomt trapper indsatsen op, og her er det jo, at samspillet med virksomhederne er helt afgørende.

Nye og bedre lægeerklæringer skal være et af redskaberne til at fremme indsatsen for arbejdsfastholdelse så vel i virksomhedens indsats som i den kommunale opfølgning.

Endvidere finder jeg, at de store forskelle i kommunernes opfølgningspraksis gør det nødvendigt at give kommunerne en økonomisk tilskyndelse til at forbedre opfølgningen ved at nedsætte refusionen fra 50 pct. til 35 pct. efter ½ års sygemelding. Jeg vil gerne understrege, at dette jo ikke berører de syges rettigheder, men alene er et instrument, vi bruger for at prøve at få de dårligste kommuner løftet op på gennemsnittet.

Kl. 11.10

Der er vigtige spørgsmål, vi skal afklare her, og det skal vi afklare under udvalgsbehandlingen, det skal vi afklare under drøftelser med partierne, men det er vigtigt for mig at slå fast, at det her altså er et spørgsmål om at hjælpe mennesker, som kommer i alvorlig klemme, og hvor den klemme nogle gange skyldes, at de myndigheder, der skal hjælpe dem, er for langsomme og for sene til at sætte ind.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.